

Ավետիք Իսահակյան

Բաշերն ալեծո՛ւփ, բաշերն հողմակո՛ծ

Բաշերն ալեծո՛ւփ, բաշերն հողմակո՛ծ
Ազատ դաշտերով նժույգս է թռչում,
Եվ սմբակներից բլխում է հո՛ւր – բո՛ց
Դաշտերն են թնդում, վախս առած փախչում:

Ազատամարտի հրդեհից կրգամ,
Ուր կուրծքն ու ճեղքել թշնամու դժխեմ.
Դրոշն է ձեռքիս վեհ ազատության.
Եվ հաղթանակի երգերով վսեմ:

Արյուն է ծորում սրեւ ոխերիմ.
Դրոշն է ծրփում ոսկե ամպերում –
Չար բռնացքի տակ հեծող աշխարհքին
Նոր գարունների համբավն են բերում:

Նժույգս է թռչում բաշերն հողմակո՛ծ,
Եվ շառաչում են սանձ ու ասպանդակ,
Զրահս է շաշո՛ւմ, բխո՛ւմ հուր ու բոց,
Զի՛լ շառաչում են սանձ ու ասպանդակ:

Այս շղթաներն են շառաչում ոտքիս,
Օ՛, թո՛ի՛ր, նժույգ, այս քարե պարկից,
Այս մըռայլ բանդի կամարն է կրծքիս,
Մի՛ կանգնիր, նժույգս, սլացի՛ր արագ...

1909

Ղազարապատ